

[Bente Juncker]

tager stilling til, hvad bioteknologien skal bruges til. Det er store krav i et så vanskeligt spørgsmål, som igen vil stille store krav til den pædagogiske udformning af oplysningen. Men det er vigtigt, at der skabes tryk ved den nye viden og de nye processer, vi gerne skulle høste gavn af i forvisning om, at der tages alle tænkelige sikkerhedsmæssige hensyn i et ansvarsfuldt samarbejde mellem forskning, industri og offentlige institutioner.

Alt i alt ligger der i det forberedende oplæg fra de tre ministerier mange gode tanker og ideer til iværksættelse af et bioteknologisk forsknings- og udviklingsprogram med den højest mulige grad af integration og koordination, men det er klart, at et endeligt bud på et konkret udformet program skal involvere bidrag fra alle implicerede: forskere, institutioner og virksomheder.

Centrum-demokraterne forventer et godt resultat af den forberedelse, der er i gang fra regeringens side, og som jeg synes hænger ganske godt sammen med dele af det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Den del af målsætningen i beslutningsforslaget, der består i at få regeringen til at fremlægge sit bioteknologiske udviklingsprogram til debat her i folketinget, kan jeg helt tilslutte mig, og den kan VS helt tilslutte sig.

Det siger vi ud fra en generel betragtning, men unægtelig også med baggrund i det informationsteknologiske program til 1,5 mia kr., der røg igennem folketinget stort set uden nogen debat. Den eneste form for debat, der var, var faktisk den årlige industripolitiske redegørelse, der fikst nok pludselig var blevet til en redegørelse om informationsteknologi, uden at nogen egentlig havde opdaget det, uden at nogen havde gjort opmærksom på det. Så var der i øvrigt ingen debat om det, før vi nåede frem til finansloven, hvor det selvfølgelig var på finansloven, i hvert tilfælde det års bevilling.

Denne situation mener jeg det ville være vigtigt at undgå, og derfor er det godt at få det til en egentlig debat her i folketinget.

Ud over det vil jeg ligesom hr. Rahbæk Møller sige, at selve beslutningsforslaget er meget løst. Socialdemokratiet forsøger i beslutningsforslaget at opstille en målsætning med hensyn til, hvad midlerne skal bruges

til. Så vidt jeg kan se, er de enige i, at der skal bruges et beløb af en eller anden størrelsesorden, der hedder 2,5 mia kr., over de kommende 10 år, men jeg synes unægtelig, det er meget løst.

Når jeg kigger ned over forslaget, er det, der først støder mig, det, at i en situation, hvor det offentlige stort set ikke har nogen viden, stort set ikke har nogen ekspertise på bioteknologien, hvor vi er ved at vedtage en lovgivning om godkendelsesordninger for industriel gensplejsning vel vidende, at den ekspertise ikke er til stede, starter man alligevel med at sætte fremme af eksport som nummer et i målsætningen. Det synes jeg simpelt hen er forkert.

Det, vi har brug for, er først og fremmest at få styrket forskningen – lad os ikke komme op at skændes om, hvorvidt det i denne forbindelse hedder grundforskning eller anvendt forskning, da der som bekendt er flydende grænser mellem de to størrelser – i hvert tilfælde at få styrket forskningen inden for det her område og få styrket den offentlige viden og risikoforskningen, risikovurderingerne. Det har vi først og fremmest brug for. Punkt 1 er jo eksporten, det er jo også rigtigt nok, sådan som forslaget er ridset op. De ting har vi brug for. Og så har vi brug for en meget, meget grundig diskussion om, hvordan vi fremmer de gode dele af bioteknologien, for det er nemlig ikke gjort med de ting her. Det vil socialdemokratiet naturligvis heller ikke påstå.

Der er sagt umådelig mange begejstrede ting om bioteknologi, ikke mindst under vores redegørelsesdebat i februar 1986, og igen da vi havde lovforslaget til behandling i starten af april 1986 og lidt igen i dag. Man synes ligesom, at nu har vi et redskab, der kan løse en hel række problemer, men en lang række af de problemer kan bioteknologien ikke specielt løse, for det handler om nogle andre ting, bl.a. fødevarerproblemer. Det handler om nogle helt andre ting end udvikling af planter. Det handler først og fremmest om nogle økologiske problemer, det handler om nogle magtforhold, og det handler om utilstrækkelig hjælp fra de velstående lande i denne verden til de fattige lande.

De steder, hvor jeg mener, man ville have gode muligheder for en fornuftig udvikling på det bioteknologiske område ud fra disse punkter, er først og fremmest punkt 2, der